

Sygn. akt II CSK 234/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego
w Zduńskiej Woli
przy uczestnictwie P. S.

o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek
oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika
w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub
stowarzyszeniu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 21 listopada 2014 r., sygn. akt XIII Ga 337/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzeka,
że wnioskodawca oraz uczestnik ponoszą koszty postępowania
kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej uczestnika nie została w sposób należyty uzasadniona przesłanka przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., a skarżący nie przedstawił żadnych argumentów prawnych mających przekonać, że wskazane kwestie - będące przedmiotem licznych wcześniejszych wypowiedzi Sądu Najwyższego - mogą być uznane za zagadnienia „istotne” w rozumieniu tego przepisu. Uzasadnienie wystąpienia tej przesłanki skarżący ograniczył na s. 4 do sformułowania czterech pytań.

Powołanie się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), poprzestające na odwołaniu się (s. 4) do twierdzenia, że kwestii zadłużeń przedsiębiorców nie da się rozwiązać poprzez orzekanie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej i niezawierające jakichkolwiek argumentów na rzecz twierdzenia o „oczywistej” (a więc ewidentnej, nie budzącej żadnych wątpliwości, widocznej bez potrzeby bliższej analizy) zasadności skargi, w ogóle nie odpowiada wymaganiu, o którym mowa w art. 398⁴ § 2 k.p.c., a więc nie może stanowić podstawy przyjęcia skargi do rozpoznania.

Z omówionych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.